

SLADKÝ ŽIVOT

A romantic couple in formal wear. The woman has long, wavy red hair and is wearing a light blue lace dress, a diamond necklace, and earrings. The man has short dark hair and a beard, wearing a black suit jacket over a white shirt. They are in a close embrace, nearly kissing. The background is a grey wall with several framed artworks.

Jackie Ashendenová
Rozpustit chlad
jeho srdce

JACKIE ASHENDENOVÁ

ROZPUSTIT CHLAD
JEHO SRDCE

PŘEKLAD

LENKA TICHÁ

Milá čtenářko,

v jedné české písničce se zpívá „udělej cokoliv, co by zač stálo“... Nějak mně to v poslední době pořád zní v uších...

*A tak jsem uvažoval o tom, jak zásadní je pro každý dobrý příběh – a doufám, že příběhy, které Vám měsíc co měsíc přináším, za dobré považujete – to, že se hrdinové (často **konečně**) rozhodnou a něco udělají. Že přestanou být, s prominutím, ňoumové, kteří sebou nechají vláčet děním kolem sebe, místo aby ho sami ovlivňovali. Nevím, jak to máte Vy, ale já se vždycky těším na ten okamžik, kdy se rozhoupou. A konečně něco řeknou, pro něco se rozhodnou, zkrátka udělají něco, co by zač stálo.*

Tak Vám – sobě – nám přeji, ať to udělají co nejdříve.

A ať toho jsme v životě schopni i my sami!

S láskou

Váš Harlequin

Jackie Ashendenová

ROZPUSTIT CHLAD JEHO SRDCE

Amsterdam • Atény • Bombaj • Budapešť • Hamburk
Londýn • Madrid • Milán • New York • Paříž
Rio de Janeiro • Stockholm • Sydney
Tokio • Toronto • Varšava

Název originálu:

His Innocent Unwrapped in Iceland

První vydání:

Mills & Boon, an imprint of HarperCollinsPublishers, 2023

Překlad:

Lenka Tichá

Odpovědný redaktor:

Jiří Chodil

© 2023 by Jackie Ashenden

© For the Czech Republic edition by HarperCollins Polska sp. z o.o.,
Warszawa 2025

Tato kniha je vydána na základě licence Harlequin Books S.A.

Všechna práva vyhrazena, včetně práva na reprodukci části díla
v jakékoliv podobě.

Všechny postavy v této knize jsou fiktivní. Jakákoliv podobnost se
skutečnými osobami, živícími či zesnulými, je čistě náhodná.

Harlequin a Harlequin Sladký život DUO jsou ochranné známky,
jejichž vlastníkem je Harlequin Enterprises Limited a které byly
použity na základě jeho licence.

HarperCollins Polska je ochranná známka, jejímž vlastníkem je
HarperCollins Publishers, LLC. Název ani známku není možno
použít bez souhlasu vlastníka.

Ilustrace na obálce byla použita po dohodě s Harlequin Books S.A.
Všechna práva vyhrazena.

Elektronické formáty: Katarzyna Rek

HarperCollins Polska sp. z o.o.

ul. Domaniewska 34A, 02-672 Warszawa

info@harpercollins.pl

www.harpercollins.pl

www.harpercollins.cz

ISBN: 978-83-291-1863-7 (EPUB)

ISBN: 978-83-291-1866-4 (MOBI)

ISBN: 978-83-291-1865-1 (PDF)

PRVNÍ KAPITOLA

Isla Kendricková, zahalená ve svatebních šatech z jemného hedvábí ve slonovinové barvě, stála v sakristii starobylého opatství, kde se měla vdát, a držela kytici růžových pivonek, jako by to bylo záchranné lano.

Orion North, který už rok usiloval o převzetí Kendrickovy firmy Family Christmas, jež patřila jejich rodině několik generací a nabízela vánoční produkty i služby po celém světě, ji nezaujatě pozoroval. Jeho jantarový pohled byl chladný jako vždy.

Objevil se tam zčistajasna, aniž Isla tušila, co tam dělá. Rozhodně ho na svatbu nepozvala a pochybovala, že by to udělal její adoptivní otec. Samozřejmě se s ním setkala v zasedací místnosti při jednáních o koupi firmy, i na několika obchodních akcích, kterých se zúčastnila. Připadal jí odtažitý a nepřístupný.

A teď ji odpuzoval ještě víc.

Dvě družičky – otcovy sekretářky, protože neměla sestry – jí rovnaly vlečku, ale jakmile Orion vstoupil, přestaly s tím a ohromeně se na něj zadívaly. Nebylo divu.

Skutečně přitahoval pozornost, a to byl jen jeden z důvodů, proč k němu Isla cítila takovou averzi.

Měřil dobrých sto devadesát centimetrů, měl široká ramena a mnohem víc než úspěšného miliardáře

připomínal válečníka. Nad většinou lidí se tyčil jako staletý dub v lese. Kromě toho byl jedním z nejobávanejších korporátních predátorů na světě. Kvůli jeho povýšenému, nenasytnému pohledu bylo přirovnání k válečníkovi možná ještě výstižnější.

Kromě toho byl také nesmírně atraktivní, což ji odrazovalo o to víc. Měl až příliš ostře řezané a odměřené rysy, než aby se daly považovat za hezké, ale vzhledem k rovnému černému obočí, hrdě vyčnívajícím nosu, zakřivenému spodnímu rtu a jantarovým očím se za ním lidé otáčeli.

Isla si ho nechtěla pozorně prohlížet ani pokaždé, když vešel do místnosti, zatajit dech. Připomínal jí vlka, nelítostnou dravou šelmu, a vadilo jí, že se v jeho přítomnosti cítí jako kořist.

Ne že by jí snad někdy navrhl něco nevhodného. Občas si všimla, jak ji zneklidňujícím způsobem pozoruje přes jednací stůl, ale neřekl jí ani slovo. Pro to neměla nejmenší tušení, co tady dělá. Stejně tak nevěděla, proč se tak dlouho zajímá o Kendrickovu firmu. Byl jako sup kroužící kolem lva, který co nevidět uhyne. Zatím však žádný konkrétní krok nedělal, což jejího otce zneklidňovalo. North měl totiž pověst dravce, který si vyhlédne kořist a pak se na ni střemhlav vrhne a zabije ji.

Pohlédl na družičky a kývl ke dveřím, které vedly do hlavní chrámové lodi. Nevyřčený rozkaz byl jasný, takže se přestaly zaobírat vlečkou a nechaly Islu s Orionem o samotě.

Zachvěla se úzkostí a sevřel se jí žaludek.

Od rána byla nervózní. Udělala dobře, že svolila ke svatbě s Giannim, jedním z otcových chráněnců? Otec je seznámil před půl rokem a Isla okamžitě pochopila, co to znamená. Podle Davida nastal čas, aby se usadila.

Rodina byla pro Kendrickovu společnost, a hlavně pro správní radu, důležitá. Dědička firmy nemohla zůstat svobodná. A protože Gianni byl milý a zjevně patřil na otcův seznam vhodných nápadníků, začala se s ním scházet.

Když ji po půl roce požádal o ruku, souhlasila.

Nemilovala ho sice, ale na tom nezáleželo. David byl přesvědčený, že z něj bude dobrý manžel a zeť, a jelikož Isla chtěla, aby na ni byl otec hrdý, svolila. Toužila po vlastní rodině, tak proč ne? Jenže její vnitřní nepokoj vypovídal o něčem jiném a nečekaný Orionův příchod jí na klidu nepřidal.

Dnes měl na sobě dokonale padnoucí oblek, ve kterém mu to slušelo ještě víc než jindy. Vyvádělo ji to z míry. Právě se měla vdávat. Neměla by si všímat jiných mužů. Vůbec by si je neměla uvědomovat.

Pokusila se potlačit mrazení v břiše, zvedla hlavu a zadívala se na toho bezohledného vetřelce.

„Co tady proboha děláte, pane Northe?“ Schválně se pokusila napodobit otcův chladný a autoritativní tón, který používal v zasedací síni. Nebyla od přírody otažitá, ale snažila se. „Jestli jste si nevšiml, dneska se vdávám a domnívám se, že vás nikdo nepozval.“

Orionův obličej zůstal bezvýrazný, ale v jeho zlatých očích to podivně zablýsklo.

„Ne,“ pronesl klidně. „Nepozval.“

„Tak proč tu jste?“

„Nerad jsem poslem špatných zpráv, Islo, ale váš ženich nepřijde.“

Ta slova nedávala smysl. „Nepřijde?“ zopakovala nechápavě. „Jak to myslíte?“

„Ráno odletěl ze Stanstedu soukromým letadlem do Říma.“ Orionův hlas byl tvrdý a ostrý jako břitva. „Doporučil jsem mu, ať neloví v mém rajónu, a nabídl mu značnou sumu, když odjede. A tak to udělal.“

Isla zamrkala. Ať neloví v jeho rajónu? Co to má proboha znamenat?

„Cože? To myslíte vážně?“

Orion se ani nehnul, jen mu znovu zajiskřilo v očích. „Nevezme si vás, Islo. Dnes, zítra ani příští týden. Vlastně si troufám tvrdit, že si vás nevezme vůbec.“

V místnosti se rozhostilo ticho, ale v uších jí hlasitě hučelo. Pivoňky jí vyklouzly z ochablých prstů a spadly na kamennou podlahu, kde se rozpadly na jednotlivé okvětní lístky.

„Cože?“ Její hlas zněl zastřeně, jako by náhle ochraptěla. „Tomu nerozumím.“

Orion se klidně sehnul a kytici zvedl. V tu chvíli se ozvaly kroky. Neznámý muž prohodil s Orionem pár slov a zase odešel, tentokrát však zmizel ve vnitřních dveřích do kostela a zavřel za sebou.

Něco se dělo. Takhle to na svatbách určitě nechodí.

„Pane Northe,“ prohlásila a snažila se vzpamatovat ze šoku. „Chci vysvětlení. Kde je Gianni? Proč tady není? A jak to myslíte, že jste mu zaplatil, aby odjel?“

Z kostela se k nim doneslo šustění a tlumené šuškáni rozrušených hlasů. Pět set hostů čekalo, až se Isla vdá. Sešel se tam výkvět londýnské společnosti a řada otcových obchodních partnerů, nemluvě o Gianniho příbuzných. Ještě před chvílí mlčeli, ale teď už se čekání příliš protahovalo.

Orion k ní o krok popošel a zvedl kytici ze země. „Už jsem vám vysvětlil, proč tady není. Odcestoval do Říma. A zaplatil jsem mu, aby odjel, protože vás vůbec neměl žádat o ruku.“

Pokoušel se o ni šok a měla co dělat, aby se vzpamatovala. Nechápala, co se tu děje, ale kdyby se

zhroutila, ničemu by nepomohla. Otec odjakživa tvrdil, že zachovat klid v krizových situacích je důležitá dovednost, kterou se musí naučit, než převezme vedení firmy. Vlastně si musela osvojit spoustu věcí – některé jí šly snadno, jiné hůř. Podle Davida si brala věci moc osobně a neoddělovala soukromý a pracovní život. Nechávala se příliš ovládat emocemi.

To už věděla sama – z toho důvodu selhala její první adopce. A proto, když ji David ve dvanácti letech adoptoval, se rozhodla, že svůj temperament zkrotí a stane se dokonalou dcerou.

Jenže teď byla v šoku. Muž, kterého nesnášela, jí právě oznámil, že podplatil jejího snoubence, aby ji pustil k vodě. Křehká vyrovnanost ji rychle opouštěla a emoce hrozily výbuchem.

„Proč by si mě proboha neměl vzít?“ obořila se na něj.

„Protože vás nemiluje,“ odpověděl Orion bez váhání. „A vy nemilujete jeho.“

Isla na něj ohromeně zírala. Vůbec to nedávalo smysl. Jeho přítomnost, Gianniho odjezd ani jeho slova...

„Do toho vám vůbec nic není,“ plácla hloupě.

„Přesto je to pravda.“ Jeho hlas zněl naprosto sebejistě. Jako by znal její city líp než sama. „Vzala byste si ho jen proto, že to po vás otec chtěl.“

Překypovala vzteky, takže bylo těžké zůstat objektivní. „Nemluvte nesmysly. O mně ani o Giannim nic nevíte.“ Vytrhla mu kytici z ruky a narovнала se. Snažila se najít vnitřní sílu a chovat se jako „výkonná ředitelka“, ne „rozhněvaná sirota“. „Je mi fuk, kolik jste mu zaplatil nebo proč. Okamžitě ho sem přivezte zpátky.“

Orion se na ni podíval a oči mu zajiskřily. „Ne,“ ohradil se stejně klidně. „To neudělám.“

Měla prokřehlé prsty a z dálky k ní doléhal šum rozhovorů. Hosté teď mluvili hlasitěji.

To přece nemůže být pravda. Neděje se to doopravdy. Gianni na ni jistě čeká u oltáře. Určitě.

V tom případě by už ale někoho poslal, aby zjistil, proč došlo k takovému zdržení.

Ano. Jenže nikdo nepřicházel. Kromě Orionova poskoka.

Pomalu jí začala docházet realita. Gianni se neobjevil a její otec taky ne. Mumlání ohromených hostů sílilo.

A celou tu dobu před ní stál Orion v dokonale padnoucím šedém obleku.

V uších jí začalo hučet a země pod jejíma nohama se pohnula. Náhle ucítila na lokti velkou, teplou ruku.

Orion. Jeho stisk byl pevný a silný. Byl jako mohutná skála, o kterou se mohla opřít, aby zůstala vzpřímená. Na zlomek vteřiny se o něj skutečně málem opřela, protože se jí podlamovala kolena.

„Chápu, že je to šok,“ pokračoval klidným tónem. „Ale nehodlám vám ublížit.“

„Nerozumím.“ Pobouřilo ji, jak nejistě její hlas zní. „Proč tu tedy jste?“

Teplo jeho ruky na jejím lokti silně kontrastovalo s jeho ledovým tónem. A přesto mu v jantarových očích plál oheň.

„Proč asi?“ zeptal se tiše. „Abych si vás vzal místo něj, Islo.“

Orion přihlížel, jak vytřeštila krásné modré oči.

Nepřekvapilo ho to. Přece jen to byl velmi šokující návrh.

A přesto o něm přemýšlel od chvíle, kdy zjistil, že si má Isla Kendricková brát jednoho z chráněnců jejího otce. To zkrátka nesměl dopustit.

Několik měsíců rozehrával dlouhou hru. Zpočátku se domníval, že na ni půjde pomalu a opatrně, jenže pak byly nečekaně oznámeny její zasnuby a musel své plány přehodnotit.

Nemiloval ji – v současnosti pro něj už láska neexistovala –, ale musel přiznat, že ho bůhvíproč fascinuje.

Všechno to začalo na obchodním galavečeru v Národní galerii, kde na ni narazil, jak se zasněným výrazem stojí před obrazem v malém, nepřilíš navštěvovaném sále.

Tehdy ji ještě neznal, ale připadalo mu, že z ní vyzařuje zvláštní světlo, které nechápal, a to vyvolalo jeho zájem. Podíval se na plátno, aby zjistil, co ji tak uchvátilo. Byl to Van Goghův obraz noční oblohy.

Orionovi vadilo, když něčemu nerozuměl. Odjakživa se instinktivně snažil do všeho proniknout, a proto k ní přistoupil a zeptal se jí, co ji na tom obrazu tolik zaujalo.

Usmála se, jako když v zimě vyjde po ránu slunce, a začala mu vyprávět o tazích štětcem, vrstvení barev, pohybu namalované oblohy a jak to všechno dohromady vytváří nádherný, zářivý celek. Při řeči pohybovala rukama, které byly stejně výmluvné jako její slova, a Orion zůstal jako přikovaný.

Nikdy se nevyznal v umění a tvůrčí impulzy pro něj byly záhadou. Byl racionální muž, který přicházel věcem na kloub. Netvořil. Kdysi dávno se pokusil něco vybudovat, ale nakonec ho to zlomilo, takže se přestal snažit. Uspokojovalo ho rozebírat nefunkční systém, zjišťovat, proč nepracuje a co je rozbité, a potom se rozhodovat, co se s tím dá udělat. Byl jako automechanik, který rozebírá starý vůz, některé díly prodá do šrotu a jiné opraví, aby dál plnily svou funkci.

A to mu šlo skvěle.

Proto netušil, proč ho tak uchvátil pohled na ženu, která mu zaujatě vykládala o barvách na plátně. Něco na ní ho upoutalo. To, jak ožila, ho natolik pohltilo, že na ni pouze ohromeně zíral.

Ještě ten večer se rozhodl, že se o ní musí dozvědět něco víc.

Netrvalo dlouho a zjistil, že se jmenuje Isla a je to adoptivní dcera Davida Kendricka, dědička upadající Kendrickovy firmy zaměřené na vánoční sortiment. Před třinácti lety, když jí bylo dvanáct, ji starý pán adoptoval. Stalo se to mediální senzací – „Bezdětný magnát vánočního byznysu si o Vánocích osvojil osiřelou dívku!“

Využil jejích schopností, jak jen to šlo. Protože Orion také vyrůstal bez rodičů, o to větší na něj udělalo dojem, jak schopná obchodnice z ní vyrostla. Možná že ožívala nejen při vyprávění o obrazech, ale i o prodejních strategiích.

Ukázalo se však, že to tak není, a to ho zprvu zklamalo. Byla tichá, skoro nemluvila, a když se jí někdo na něco zeptal, tvářila nejistě. Vůbec nepůsobila jako ctižádostivá žena, jak ji Kendrick odjakživa líčil, a rozhodně z ní nevyzařovalo takové zanícení jako v galerii.

Její vzhled venkovanky s hřívou zlatých vlasů, tmavě modrýma očima a světlou pletí k dojmu výkonné ředitelky také nepřispíval. Vypadala spíš jako porcelánová panenka, tedy kromě plných křivek v oblasti poprsí, boků a stehů. Jako muž oceňoval její ženskost, ale v zasedací místnosti nezářila stejně jako před obrazem.

Mátlo ho to, a protože rád řešil rébusy, domluvil si s Kendrickem další schůzky pod záminkou, že jeho firmu koupí. Ve skutečnosti však hodlal Islu pozorovat a pochopit, co ho na ní tak fascinuje.

Vždy byla elegantně upravená, ale někdy jí z drdolu vyklouzl pramínek blondatých vlasů, v koutku plného rtu se jí mírně rozmazala červená rtěnka a horní knoflíček u bílé halenky se sám od sebe rozepínal.

A tím to nekončilo. V zasedací místnosti, při vzácných příležitostech, když promluvila, se tvářila sebejistě, ale Orion pochyboval, že se tak skutečně cítí. Rozpor mezi ní a ženou, která tak nadšeně hovořila o obrazu, jeho zájem ještě prohloubil.

Při těch setkáních se s ní několikrát pokusil navázat rozhovor, ale brzy si uvědomil, že se mu schválně vyhýbá. Copak o to, byl zvyklý, že ho lidé nemají rádi. Nikdo nepřilne k pirátovi, který přepadne jejich loď a ukradne všechno zlato. Ale u ní... mu to vadilo.

Právě přemýšlel, jak by její odpor překonal, když se dozvěděl o jejích zásnubách. A tehdy se rozhodl, že se Isla stane jeho dalším úlovkem.

Do svatby zbýval pouhý týden, což znamenalo, že na pomalý a opatrný přístup nebyl čas. Ani na jemnost či rafinovanost. Svatbu domluvil sám Kendrick, aby vylepšil její nepevnou pozici ve vedení firmy, a podle zpráv v tisku rozhodně nešlo o romantický vztah. Ne že by snad Orion své plány přehodnotil, kdyby byla zamilovaná. Ale takhle už vůbec neměl výčitky zakročit přímo v její svatební den.

Poskytlo mu to dokonalou příležitost využít jejího šoku ve svůj prospěch a získat, co chtěl. Nebyl by bezohledným obchodníkem, kdyby ze svých možností nevytěžil maximum. Byl zvyklý dostávat vše, na co jen pomyslel, a tentokrát chtěl ji.

Včera večer zašel za Kendrickem a sdělil mu, že pokud chce pro svou firmu udělat to nejlepší, měl by vyhovět jeho požadavkům a dát Islu jemu. Starý muž se však nevzdal bez boje. Věděl, že je firma zranitelná, a Orionův zájem ho zneklidňoval. Proto si

stanovil podmínku, že pokud Orion Islu chce, musí za nehoráznou sumu koupit celou společnost a kvůli veřejnému mínění nechat Islu v čele představenstva. Kromě toho si vymínil, že jejich manželství musí trvat nejméně rok, než se Orion rozhodne, co s Islou a firmou nakonec udělá.

Orion souhlasil s tím, že později společnost pravděpodobně rozdělí a ziskovější části prodá. Na tom, jestli Isla zůstane výkonnou ředitelkou, mu nezáleželo. Šlo mu jen o rozšíření majetku, a pokud s ní kvůli tomu bude muset zůstat ženatý, tak ať. Proti sňatku nic neměl. Manželství vždy považoval za zbytečnou instituci a rok by mu měl víc než stačit na to, aby svůj zájem o ni nasytil.

Rok manželství však nebyl největší problém. Jak ji má přimět, aby s tím plánem souhlasila? Naštěstí měl v rukávu blaho Kendrickovy společnosti a několik dobře nacvičených argumentů, jak to oběma stranám prospěje. Teď už ji musel jen přesvědčit.

Nařasený závoj nezakryl, jak její tmavě modré oči potemněly. Zbledla, takže teď měla skoro stejnou barvu jako její svatební šaty.

„Mám si vás vzít?“ Její hlas zněl zastřeně. „Zbláznil jste se?“

„Ne,“ pousmál se. „Berte to jako příležitost.“

„Příležitost?“ Z poničené kytice se sneslo na podlahu několik dalších okvětních lístků. „K čemu?“

Pevněji sevřel její loket v naději, že ji fyzický kontakt vytrhne ze šoku. Teplo její jemné pokožky mu na okamžik vyrazilo dech. Udělal to gesto jen impulzivně, aby se náhodou nezhroutila, ale teď, když se jí dotýkal, ji nedokázal pustit.

„Příležitost k záchraně firmy,“ odpověděl. Nerad při obchodních jednáních používal hrozby, ale pokud mu to pomohlo získat, co chtěl, nebránil se jím.

Jeho nemilosrdné taktiky ho zachránily před živěním nechtěného sirotka a vynesly ho až na vrchol jedné z nejvlivnějších akvizičních společností na světě. „Včera večer jsem mluvil s vaším otcem a vedli jsme velmi zajímavý rozhovor. Byl poměrně ochotný vyměnit Gianniho za mě, pokud firmu koupím a nechám vás v jejím čele. Sice jsem mu slíbil, že společnost udržím pohromadě aspoň rok, ale...“ Pokrčil rameny. „Možná ne. Třeba ji rozdělím a se slušným ziskem prodám. Pokud mě ovšem manželka nepřesvědčí o opaku.“

V očích jí hněvivě zablýsklo a bledé tváře mírně zrudověly. To bylo dobře. Zřejmě v sobě přece jen měla špetku bojovnosti.

„Jestli si myslíte, že vám to dovolím...“

„Přemýšlejte,“ zabručel a znovu jí stiskl loket. Všiml si, že po tom gestu ještě víc zčervenala. To bylo zajímavé. Věděl, že ho nesnáší, ale její ruměnec naznačoval, že na ni má jeho dotyk aspoň nějaký vliv, což ho potěšilo. „Jako výkonná ředitelka a moje manželka se mnou budete pochopitelně všechny změny probírat. Třeba mi poradíte, abych firmu nedělil. Možná vás poslechnu.“

Zhluboka se nadechla a Orion pozoroval, jak se její rysy zatvrdily. Působivé. Že by v ní otec viděl tento potenciál? Teď rozhodně projevila víc emocí, než u ní viděl v zasedací síni.

„Má to být výhrůžka?“

„V žádném případě. Jak už jsem řekl, jen vám nabízím příležitost.“

„Nemusíte naši firmu kupovat,“ utrousila chladně. „A rozhodně si mě nemusíte brát. Můžete se vrátit k tomu, co vám jde nejlíp – k ničení věcí. Co vy na to?“

Znovu se usmál. Ano, rozhodně byla neústupnější, než očekával. Potěšilo ho to. Jenže ho neznala.